

شب قدر قلب ماه مبارک رمضان است/ در شب قدر از خدا چه بخواهیم

متن زیر گفتاری از آیت الله جوادی آملی در مورد عظمت شب قدر است که در شب قدر ۲۱/۷/۸۵ ایراد شده است.

متن زیر گفتاری از آیت الله جوادی آملی در مورد عظمت شب قدر است که در شب قدر ۲۱/۷/۸۵ ایراد شده است.

آیت الله العظمی جوادی آملی در سخنانی به بیان اعجاز قرآن و فضیلت شب قدر پرداخت و اظهار داشت: شب قدر قلب ماه مبارک رمضان است، ماه مبارک برای امت اسلامی معجزه ZWNJ& می‌باشد؛ ای قویتر از معجزه سلیمان پیامبر است، زیرا اعجاز آن حضرت در مسلط بودن بر باد بود راه یک ماهه را در بامداد یا در شامگاه طی می‌کرد، ولی اعجاز قرآن کریم در این است که سالک صالح در یک شامگاه در لیلة القدر راه هزار ماهه را طی می‌کند (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) با این تفاوت که او مسیر مکان را می‌پیمود و قرآنیان می‌توانند مسیر مکان را طی کنند. همراهان سلیمان نبی در یک بامداد راه ظاهری یک ماهه را طی می‌کردند ولی پیروان قرآن و عترت مکان را طی می‌کردند و معنوی هزار ماهه را طی می‌کردند، اگر گفته شد که این طفل یک شبه ره صد ساله می‌رود، یا که این طفل یک شبه ره صد ساله می‌رود آن را می‌رود در شب قدر تجربه کرد.

وی در ادامه با بیان اینکه ما در شب قدر از خدا چه چیزی را باید طلب کنیم، بیان داشت: طرح این مقدمه برای آن است که ما در شب قدر از خدا چه بخواهیم، در جوار قبور مراجع و صلحا و صدیقین و شهدا چه مسئلت کنیم، مسئله آموزش گناه، مسئله حل مشکلات، مسئله شفای بیماران، مسئله برقراری امنیت، همه اینها جزء فروع خواسته ماست، ما یک مطلبی عظیم و مطلوب عزیز داریم که در سایه آن مطلب و مطلوب این مقصدها و مقصودها هم حاصل می‌شود، این مقدمه برای آن است که ما چه بخواهیم، چطور بخواهیم، با چه حال بخواهیم، که با دست پر برگردیم، نظام ما دولت و ملت ما در سایه این دعاها ما از مشکلات برهند و به مقصد برسند.

وی در ادامه سخنانش به آداب درخواست ZWNJ&ها و دعاها شب قدر پرداخته و اظهار داشت: وقتی ما می‌خواهیم یک شبه ره صد ساله را طی کنیم، چون هزار ماه تقریباً هشتاد سال است، وقتی این توان را داریم که یک شبه ره صد ساله را طی کنیم پایان سیر ما چه باشد و چطور بخواهیم در شب نزول قرآن کریم برکات فراوانی نصیب جامعه بشری شده و (إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) می‌شود، یکی اینکه قرآن و عترت مرده ZWNJ&ها را زنده می‌کنند، بعد از حیات ZWNJ&یابی اگر کسی بیمار بود بیمارها را درمان می‌کنند و اگر کسی کور بود به او چشم بینا می‌دهند، کر بود گوش شنوا می‌دهند، اهل سهو و نسیان بود به او ذاکره و حافظه می‌دهند، اهل سفر نبود به او زاد و راحله می‌دهند، همراهان خوبی نداشت به او همسفران خوبی می‌دهند و مانند آن، اگر قرآن برای این معارف نازل شده است ما چرا در شب نزول قرآن این معارف را نگیریم، اگر آن مائده و مثنویه قرآنی در کنارش این غذاها تعبیه شده است چرا اینها را استفاده نکنیم، چرا زنده نشویم اولاً، سالم نشویم ثانیاً، چشم و گوش پیدا نکنیم ثالثاً، همراهان و همسفرانی نظیر انبیا و اولیا پیدا نکنیم رابعاً و مانند آن.

وی با اشاره به روایتی از امام صادق (ع) در خصوص رایحه شب قدر، بیان داشت: شب قدر وقتی از امام صادق (سلام الله علیه) سؤال می‌کنند که علامتش چیست؟ فرمود شب قدر رایحه خوبی دارد از بوی آن شب معلوم است که این شب، شب قدر است. خوب عنایت کنید شب معطر است و آنچه که در این روایت است حقیقت است نه مجاز؛ شب معطر است نه هوا، گاهی می‌گوئیم زمستان سرد است تابستان گرم، این سخن مجاز است با قرینه همراه است همه می‌فهمند وقتی گفتیم زمستان سرد است، زمان که سرد نیست هوا که متضمن است سرد است، مگر زمان سرد و گرم دارد، تابستان گرم است یعنی هوا در تابستان گرم است چون با قرینه همراه است قابل ادراک است اما وقتی امام صادق (سلام الله علیه) می‌فرماید شب قدر معطر است نه هوا معطر است، بلکه آنچه که در شب قدر است معطر است، خود شب، خود زمان، معطر است این را که انسان با شامه و بینی استشمام نمی‌کند، عطر شب قدر را قلب قرآنی درک می‌کند نه شامه، فرمود شب قدر معطر است نه هوا، آنها وقتی بوی بهشت را می‌شنیدند می‌فهمیدند امشب شب قدر است.

وی در ادامه گفت: ما در شب قدر از خدا حیات قرآنی طلب بکنیم راه سوم و مطلب سوم که این امور را از خدا بخواهیم ما پیرو کسی هستیم که این ایام، ایام شهادت اوست و غیر از ذات مقدس پیامبر اعظم (علیه و علی آله آلاف التحية و الثناء) مردی به عظمت او خلق نشد و خلق نمی‌شود و آن علی مظلوم است، او امام ماست، ما او را با جان و

دل به امامت پذیرفتیم، اما خودش یک مطلبی دارد که به ما فرمود میسور شما نیست ولی پایین‍ترش را طلب بکنید آن مطلب که عنصر محوری دعای ماست این است وجود مبارک امیر بیان فرمود من تا خدا را نبینم عبادت نمی‍کنم، منتها خدا با چشم دیده نمی‍شود با بصیرت و جان مشاهده می‍شود. آن علی بود و این کلام وقف اوست فرمود من آن نیستم که خدای ندیده را عبادت کنم، با جان دیدم و او را می‍پرستم، این مقام میسور دیگری نیست، اما پایین‍تر از این مقام را می‍شود تمنی داشت و آن این است که ما تابع قرآنیم از یک سو، پیرو عترتیم از سوی دیگر، که میراث گرانهای پیامبر اعظم(علیه و علی آله آلاف التحية و الثناء) به ما سپرده است، ما مطیع قرآن و عترتیم، این معنا را در شب قدر از خدا بخواهیم که به جایی برسیم که بگوییم من تا قرآن را نبینم از او اطاعت نمی‍کنم، من تا علی و خاتم اوصیا(علیهم آلاف التحية و الثناء) را نبینم اطاعت نمی‍کنم، من تا امام زمانم را نبینم اطاعت نمی‍کنم، نه با چشم ظاهر که با چشم دل، این معنا را می‍توان گفت این معنا را می‍توان خواست، این معنا را می‍توان یافت، این معنا میسور هر کسی نیست. آن مطالب جزئی هدف ما نیست گرچه به ما می‍دهند، مشکلات حل معیشت و ادای قرض و شفای مرض اینها جزء ریزشهای مانده قرآنی است، ما به جایی برسیم که قرآن حافظ ما باشد، عترت حافظ ما باشد، ما هرگز رفتنی را به جای ماندنی اشتباه نکنیم، فانی را به جای باقی نبینیم، تمام مشکلات دولت و ملت در این است که ما اشتباهی می‍رویم. آن چیزی که این مملکت را فلج کرده است برای آن است که نماز ما (تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ) نیست قرآن به سر گرفتن ما، ما را به مقامی نمی‍رساند که بگوییم laquo& ما کنت اطیع قرآناً لم أره» ما در الفبای دین مشکل داریم اگر کسی دروغ نگوید، تجاوز نکند، تهمت نزند، کم فروشی نکند، گران فروشی نکند، هتک حرمت نکند، ما مشکل پرورنده‍های قضایی نداریم. این نماز شبها، این نماز وترها، این نمازهای مستحبی، این قرآن به سرها این توسلها این دعاها این زیارتها برای اینکه ما را بیدار کند، ما باطل را حق ننگریم.

آیت الله جوادی آملی ادامه داد: بنابراین شبی که قرآن نازل می‍شود شب (يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) است، ما چرا خود قائم به قسط نشویم اینکه (لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) شد، ما چرا قوام به قسط نشویم، او برای ما نازل شد و می‍شود و خواهد نازل شد. اینکه یک قضیه فی واقعه نبود که گذشت این همیشه نازل می‍شود، هر شب قدر نازل می‍شود در هر زمان و زمینی تنزل دارد، چرا ما قلیمان را قرآنی نکنیم و نگوییم laquo& ما کنت مفسر قرآناً لم أره»، ما کنت أتولی اماماً لم أره» اگر دیدیم به مقصد می‍رسیم بوی شب قدر را نه بوی زمان را، بوی متضمن را، بوی لیلہ قدر را، استشمام می‍کنیم، آن‍گاه هرگز باطل را حق نمی‍پنداریم، فانی را باقی خیال نمی‍کنیم. اینکه می‍بینید وقتی امام سجاد یا ائمه دیگر(علیهم الصلوة و علیهم السلام) دستشان را به دعا برمی‍داشتند وقتی پایین می‍آوردند این دست را یا بر بالای سر می‍گذاشتند یا می‍بوییدند یا می‍بوسیدند یا به صورت می‍کشیدند می‍گفتند این دست ما به دست بی‍دستی خدا رسیده است، این از مجاز به حقیقت رسیدن است نه از مجاز به مقصد رسیدن. اگر وجود مبارک امام سجاد مالی را به سائل می‍داد این دست را می‍بویید و می‍بوسید و بر سر می‍گذاشت می‍گفت گیرنده این صدقه خداست، می‍گفت دستم به دست بی‍دستی خدا رسید اوست که صدقات را قبول می‍کند.

وی اظهار داشت: شب قدر جای این حرفهاست اگر فرصت کردید اعتکاف دهه سوم را از دست ندهید ممکن است شما سی سال درس بخوانید مجتهد مسلم بشوید اما راه این شب قدر شب دیگر است آن (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) به شما شامه می‍دهد که بوی بد سیاست بازیها را، حزب بازیها را، باند بازیها را استشمام می‍کنید در متن سیاست هستی مثل امام و سید حسن‍مدرس اما نه بیراهه می‍روید نه راه کسی را می‍بندید در متن انتخابات هستی اما نه فریب می‍دهید نه فریب می‍خورید، این بو کشیدن با درس و بحث حوزه و دانشگاه حاصل نمی‍شود این محصول شب قدر است و محصول اعتکاف است و محصول آن چشم باطنی است هدف همه ما این باشد که بگوییم خدایا به بارگاه ولی‍ات پناهنده شدیم.

وی ادامه داد: زیر مجموعه این دعاها، طهارت دل می‍خواهد، شرح صدر می‍خواهد، کینه زدایی می‍خواهد، عداوت زدایی می‍خواهد، دهها بیماری را کنار گذاشتن می‍خواهد، آن‍گاه قرآن را به دست گرفتن می‍خواهد، قرآن به سر گذاشتن می‍خواهد و این مطالب را از ذات اقدس الهی مسئلت کردن می‍خواهد، از کریم، متاع ماندگار خواستن شایسته است. اگر خدای ناکرده کینه‍ای نسبت به دیگران داریم بگوییم خدایا من از او گذشتم تو از او بگذر، حقی داریم بگذریم تا با صفای ضمیر، با شرح صدر دلی بخواهیم داشته باشیم که جای غیر او نباشد تا او محبت خود را، ارادتمان را، به قرآن که ثقل اکبر است و همچنین ارادتمان را به عترت طاهرین(علیهم السلام) که ثقل اصغر است در قلب ما مستقر بکند.

آیت الله جوادی آملی در پایان بیان داشت: ما شبی که مربوط به این ذات مقدس است آمدم از خدا بخواهیم ما آن مقام

علی علیه السلام، نه مقدور ماست نه میسور ما که بگوییم لاquoما کنت اعبداً ربّاً لم أره؛ ولی این را می‌خواهیم بگوییم تا علی علیه السلام را نبینیم عبادت نکنیم، این را می‌خواهیم تا امامان را نبینیم عبادت نکنیم، آن توفیق را به ما بده ما امام زمان شناس باشیم، علی شناس باشیم، آن‌گاه نه کسی را فریب می‌دهیم نه فریب کسی را می‌خوریم نه بیراهه می‌رویم نه راه کسی را می‌بندیم.